April 1998
квітень 1998 р.

ПРОМІНЬ

Promin

Христос Воскрес!

Великдень

Chernobyl Nuclear Disaster

Україна в 1997 р.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXVIII КВІТЕНЬ Ч. 4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційа Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щербльок

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне чисо - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII APRIL No.4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Обкладинка і формат - Данієл Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

1	Редакційна	Editorial
2	Митрополиче Вітання	Metropolitan's Greeting
3	Великдень	Easter
	Великий День	*Easter through the Ages*
	Надія	*Message of Hope*
	Писанки	*Legends on the Origin of Pysanky*
7	Чорнобиль	Chernobyl
	Поеми Любови Сироти	*Poems of Lyubova Sirota*
	Голос із Припяту	*A Voice from Dead Pripyat*
	Наслідки Чорнобиля	*The After Effects of Chernobyl*
11	Із Світу	Around the World
	Україна в 1997-му році.	*Ukraine in 1997*
14	Вісті з Централі	News from the National Office
16	Нашим Дітям	For our Children
17	Від наших читачів	Letters to the Editor
19	Великодні Привітання	Easter Greetings
23	Громадська Хроніка	Community Events
28	Квіти Незабутнім	In Memorium

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Воскресення

Був ранній ранок . . . Хмарки польові
Рожевіли на обрії пустель.
Ішли кущами лаврів дві Марії,
Ніби ховаючись в склепінні скель,
Щоб не побачив хто з юрби, з сторожі,
Що йдуть вони останню дань віддать
Тому, хто був святим Пророком Божим
А суджений на смерть людьми, як тать.

Вони несуть алой, пахуче миро ...
Розп'яте тіло не воскресне знов,
Але хоч тим вони засвідчать віру,
Свою незмінну віру і любов.

Ніхто не бачив ... От вже і гробниця ...
Та диво! Мертвого у ній нема!
Спорожена печера - каменщя
Лише лежить кривава пелена!

І враз почули голос його за собою,
Що йшов як музика до них з небес:
„Направлено Господньою рукою
Неправий суд людський --
ХРИСТОС ВОСКРЕС"

М. Мандрика

Великдень став одним з найсвітліших днів у році та символом милосердя та любови, бо нагадує нам про все те, що божественне в людині та, як пише М. Мандрика в повищому вірші, що правда переможе зло -- *„Направлено Господньою рукою неправий суд людський ---".*

Великдень, це свято найвищої радости, що випливає із душі народу із джерела культу християнської моралі, яку так сильно засвоїв собі український народ.

Нашим обов'язком є стояти на сторожі нашої української православної віри, плекати наші традиції, та дорожити своїми святочними звичаями і все це передавати наступним поколінням.

Сердечно вітаю Вас з чудовим, радісним святом Воскресенням Христового! Бажаю всім Вам найміцнішого здоров'я, величезного щастя, любові, взаємного порозуміння, злагоди в родинах та великих успіхів в благородній і нелегкій нашій спільній праці. Бажаю, щоб Вас оточували завжди тільки самі прекрасні і благородні вчинки, які завжди приносять радість і щастя!

Христос Воскрес!

Ярися Сушко

Editorial
Редакційна

This month in Promin, we have two "features". On April 19th, we will joyously celebrate the Resurrection of our Lord Jesus Christ. With this, we observe the coming of spring, and the fresh, new life that it creates. The Easter season injects us all with a feeling of renewal and rebirth -- of our hearts and minds, and of our love for one another. We replenish ourselves spiritually, remembering that Christ died for our sins, and was resurrected to bring us eternal salvation. Easter is the ultimate cleansing experience -- an opportunity to start fresh. If, over the course of the last year, we have strayed from His path, this is the most inspiring time to find our footing again.

This brings us to our second "feature". The tragic nuclear explosion at Chernobyl on April 25th, 1986, has left many Ukrainians damaged for life. In this issue, we focus on Lyubova Sirota, a former resident of Pripyat, the satellite city of the Chernobyl nuclear plant. Sirota witnessed the explosion from the balcony of her home -- a moment which changed her young life forever, together with the lives of thousands of her countrymen. The facts are blood-curdling, and her story almost unimaginable to us. She expresses the depths of her agony and that of her fellow-victims in her poetry, which is now finding audiences around the globe. Her highest priority, while she still has strength enough to put pen to paper, is to raise the world's awareness of this devastating tragedy which may have been so easily avoided. Sirota speaks from her heart -- a woman victimized for life by blatant carelessness and abuse of power. This is not an acceptable price to pay for the sake of progress.

So as we turn our eyes to our Lord during this Easter season, let us pray for the victims of Chernobyl, and help to instill in them the strength required to find mercy and hope in His love. On April 25th, may we all observe a moment of silent meditation on the souls of our suffering brothers and sisters in Ukraine who were affected by this life-shattering tragedy.

Оксана Арсенаулт

Митрополиче Великодне Вітання

Дорогі Брати і Сестри у Христі!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Сердечно вітаємо Вас з радісним святом - Світлого Христового Воскресення.
Своїм світлим Воскресенням Христос відкрив нам вічне життя на небі та з'ясував значення і ціль життя на землі.
Святкуючи Воскресення Христове - ми святкуємо Пасху - перехід від смерти до життя.
Тому ми радіємо, що маємо запевнення від Воскреслого Господа на блаженне життя в Його небесних Оселях.
Христос Воскрес і цим актом зробив віруючих в Нього найщасливішими істотами на землі, вільними духом, виконавцями Божої волі, переможцями смерти та всяких ворожих сил.
Молимося, щоб Воскреслий Господь благословив Вас усіх добрим здоров'ям й довгим життям.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Metropolitan's Pascha Greeting

Beloved Brothers and Sisters in Christ!

CHRIST IS RISEN!

On the most glorious and radiant Feast of Feasts - the Resurrection of the Lord and Saviour Jesus Christ,
We sincerely greet you and wish you well in His Resurrected Glory.
Pascha - Easter - is the Feast of Feasts that brings us from death to life.
It rejuvenates the soul, the life and all nature.
It gives us an opportunity to begin life anew.
It gives us the strength of invincibility against all evil.
Above all it assures us with a new life in the heavenly Kingdom.
We pray the Risen Lord grant you all His blessings of good health, long life and that the glory of His Resurrection may always shine in your hearts.

Christ is Risen! Truly He is Risen!

З любов'ю у Христі,

† ВАСИЛІЙ, Митрополит
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

Великий День

Христос воскрес! . . .
Воїстину воскрес! . . .
З осяяного радісного храму
лине у ніч воскресний спів небес.
І жайворонків пісня многокрила . . .
Ні, ми не вмерли! Лиш тамуєм дих!
Бо Він не мертвих Бог, але живих!
(Леонід Мосендз)

Найрадісніша, найцікавіша творча життєдайна пора року в Україні та й в усіх народів світу - це весна. З нею пов'язаний цикл святкувань - СОНЯШНОГО КОЛА, започаткування якого носила назву ВЕЛИКОГО ДНЯ, пізніше - ВЕЛИКОДНЯ. Тепер Великдень починається (після Великого Посту) з Вербної Неділі, коли в церкві в суботу ввечері і в неділю на Утрені, а в деяких місцевостях після Літургії освячують і роздають гілки верби.

В уяві наших прапрадідів (пращурів) - система весняних свят, вважалась, як цілковита перемога весни-літа над зимою (в давнину розрізняли лише літо й зиму), перемога життя над мертвотою. Великий день вважався „Найбільшим днем у році" (весняним рівноденням), „коли й сонце не заходило". В цей день оживає усе живе й неживе. Тішиться й радіє Великому дню вся природа від найменшого жучка і до вінця природи-людини, все і всі співають хвалу весні, сонцю, життю й Великому дню.

З приходом християнства - „свято весняного сонця" - християнізувалося і злилось із святом ВЕЛИКОДНЯ - ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА. Дехто вважає, що розкриття нашої праісторії, аналіза нашої первісної культури, робиться за рахунок християнства й до деякої міри умалює християнство. Але, насправді, це не зменшує великої ідеї християнства, навпаки, підносить нашу християнську обрядовість, культуру, святиню - душу нашого народу. Це допомагає нам пізнати себе, свою історію, свій нарід. Ми мусимо бути горді, що протягом тисячоліть утримали наші святощі, культтуру наших пращурів. Наші далекі прапрадіди довгі віки - тисячоліття тримали глибоку віру в сили природи, та й для нас людей двадцятого століття весна є втіленням - символом воскресіння, народження, любови, доброти, ласки й радости життя, надії. У весняну пору з'являється в людини творчий дух, надхнення до праці, до життя; у молоді до кохання, до одруження. Не дарма з віків утворилось побажання в українського народу: „Будь весела, як весна, багата, як земля, здорова, як вода!"

Хто ж надхненник цієї радости, хто посилає благодійне тепло? - Сонце! Ось чому сонце - Сварог і стало в далекі доісторичні часи первісної культури. Даждьбогом! Сонце на небі! Небо було святістю! З неба подає дрібен життєдайний дощ; з неба в ночі сяє місяць. Все це, разом взяте утворило наші традиційні святкування, повязані з Сонцем (соняшною системою - колом). Тому і у нас Великодня ніч - це свята ніч, чарівна ніч, благодійна, радісна, ніч щастя!

Може було б більше любови між нами і ми скорше подолали б злу силу, що роз'єднує нас, наближає до диявола.

Великодня ніч - Божественна ніч, у цю ніч Христос Воскрес, радість світу приніс. У цю ніч, Великодню ніч, думи - мрії добрих людей здійснюються; і щастя ходить у цю ніч, а приходить воно до людей, коли вони не сплять . . .

Усі душі померлих, дідів-прадідів у цю ніч ходять по світу, є присутні в кожній хаті нащадків своїх . . . Тому в цю ніч нікому з дорослих

спати не можна, лише малі діти та хворі можуть спати, їх охороняють духи прапрадідів. У цю ніч Христос Воскрес і хто не спить, посилає йому Воскреслий Христос здоров'я, силу, радість і добро . . .

Всю ніч перед Великим днем мусить бути вогонь - світло. Вогні великодньої ночі вважаються добродійні, чарівні, очисні. В давнину цими вогнями вітали прихід Великого дня, посилали привіт новолітньому весняному Сонцю . . . Ці вогні світили „живим" усім душам дідів-прадідів... В цю Великодню ніч лихі сили неспроможні заподіяти зла. В цю ніч вітають духи-душі дідів-прадідів і дорогих померлих у хатах своїх нащадків - благословляють початок літа!

У Векикодню ніч земля відкриває своє лоно й показує заховані скарби. У цю ніч земля з усім живущим на ній світом, готується зустріти новорічного життєдайного Бога, який подає нам добро. Хіба це не є гарним звичаєм, який варто передавати з покоління в покоління. Може було б більше любови між нами і ми скорше подолали б злу силу, що роз'єднує нас, наближає до диявола. Нехай же прийдешний ВЕЛИКДЕНЬ буде нам ВОІСТИНУ ХРИСТОВИМ! Прийде світло, все розквітне, зникне Сила перепон -

„. . . Вся земля - святий амвон!
Сяйвом душі всі облиті
І немає їм на світі
Заборони . . ." (Гр. Чупринка)

Наталія Кібець

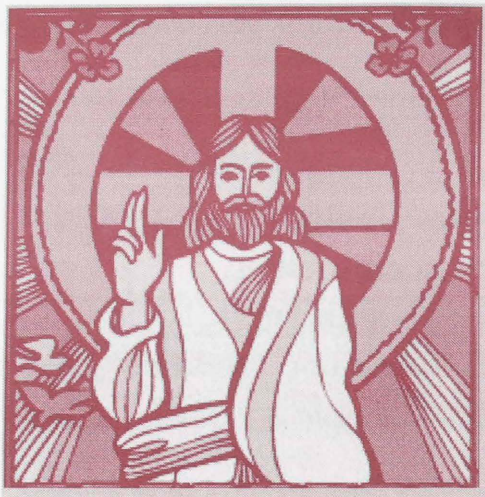

Message of Hope

By Olenka Negrych
Reprinted from Promin, April, 1961

Hope is the inseparable companion of human life. In times when everything seems to be dreary and dark, hope alone lights the pathway into the future. And when health fails, hope becomes a driving force sustaining the individual, and bringing him back to health.

Hope is the lifeblood of individual existence. Then how much more powerfully it must manifest itself in the life of a nation. It becomes the vibrant energy inspiring the creation of rich folklore, culture, and a way of life. And when it is a force inciting the people to fight for freedom, it becomes a sacred feeling, capable of performing miracles.

Like other feelings, hope finds its expression in our daily experiences. On the national scale, however, its expression is controlled by numerous factors, especially by nature.

In the pre-Christian times, our ancestors lived very close to nature and were dependent on it. As a result of this direct relationship, they felt instinctively what season of the year complimented their feelings. Consequently, they created national festivities in honour of the season, the feeling, and the phase of human life it represented.

Our Ukrainian ancestors were fascinated with the positive influence of spring. Yearly they saw the warm spring sun wipe away infinite stretches of snow and heard broken blocks of ice being hurled down by the swelling waters of the Dnieper, the Dniester, and other rivers of Ukraine. Yearly they witnessed life erupt spontaneously as the thick green grasses covered the forests, the mountain sides, and the steppes. They were enchanted by the masses of aromatic blossoms covering the fruit trees, and were awed by the mysterious dark forests. The gentle warmth, the delicate spring breezes, and the majestic beauty of the land itself, could not have left our ancestors unfeeling and unmoved.

Not only did they feel this manificent nature's awakening, but they also felt a new stirring in their souls. Life became intense and craved for action. Transportation was much easier, and

food more readily acquired. Visions of a bountiful harvest were entertained.

To our ancestors this rebirth of nature represented the rebirth of hope and life. They assembled along river banks and sang songs eulogizing these forces. The youth accompanied these songs with dances which expressed their desires, their plans, and their hopes.

And then there was the intricate art of the ornamentation of eggs. The egg, being the symbol of life, was the embodiment of hope itself. The designs, exquisite and colourful, had stories of their own to tell. They symbolized the dreams and the hopes of the girls and the women creating them.

Among the numerous things wished for was a prosperous, bountiful harvest, and beehives full of honey. The designs on the eggs also expressed hope that the egg would drive off forces of evil, such as lightning, floods and other natural disasters. To a maiden, the decorated egg symbolized her affection for the youth of her choice. Presented during the festivities honouring spring, the decorated egg bore the girl's fondest hopes and dreams.

The coming of Christianity could not destroy these tributes to spring, life, and hope. The Christian teachings simply superseded the religion of our ancestors, leaving our ancient customs intact.

This blending of the old culture with the newer Christian teachings resulted in our Easter traditions of today. Christ's suffering and death on the cross and his resurrection, like the rebirth of spring, reenforces the supremacy of good over evil, and the triumph of hope. The special preparations before Easter, confession and fasting, indicates that the people are hoping for a better life, both physically and spiritually. The fulfilment of these expectations comes on Easter Sunday. Prayers of gratitude rise to God during the early church service and the blessing of food. "Christ is Risen" (Khrystos Voskres) rises majestically and triumphantly. Christ is risen, having defeated death itself.

Customs connected with Easter are those indicating a striving for perfection in the future. Just as spring starts anew, man, having prepared himself physically and spiritually for Easter, starts life with noble intentions and hope. Wrongs are forgiven and friendships resumed.

Up to this point, I dealt with two fountains of hope and inspiration which have provided the Ukrainian people with spiritual energy through their tumultous history, namely, the ever reviving power of spring, and Christian teachings associated with Easter. We have yet a third source of hope which is more recent, but nevertheless, not less influential.

It is a pleasant and an interesting coincidence that the dates of birth and death of our poet and prophet, Taras Shevchenko, are so close to spring and our traditional Easter celebrations. Only one hundred years after his death Shevchenko's memory is so engraved into the Ukrainian life that celebrating his birth and death has become a national holiday uniting us all. And when we think of our traditions symbolizing life and hope, when we think of Easter and its message of hope, we cannot help but put our holiday commemorating Shevchenko's memory in the same category of hope. For Shevchenko, like the triumphant Christ, has likewise become synonymous with life and hope. It was he who brought about the rebirth of the Ukrainian national life and it was his prophetic genius which left us with a hope of regaining our national freedom.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subsctiption

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $_____ for _____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

A Few Legends on the Origin of Pysanky

Many folk tales have been told about the origins of Ukrainian Easter eggs. These stories may vary somewhat from one to another, but all show the importance Ukrainians placed on their pysanky. Following are just a few of these folk tales.

One tale of the Hutsuls tells that while Jesus was imprisoned, His mother, the Blessed Virgin Mary, prepared a basket of eggs to present to Pilate when asking mercy for her Son's life. As she readied the eggs, her tears fell on them, forming dots of many colours. When Mary appeared before Pilate, in her grief she fell to the floor, allowing the eggs to roll all over the floor -- and they continued to roll until they were found all around the world.

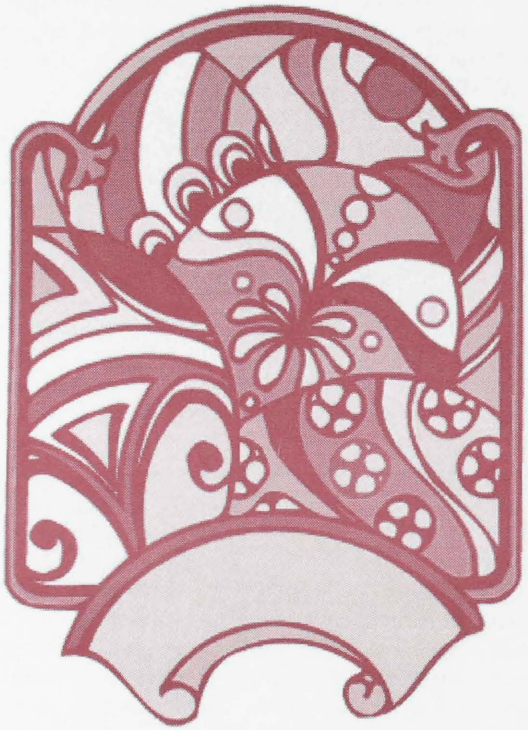

Another story tells of a poor peddlar who was on his way to market to sell his basket of eggs when he came upon a crowd which was mocking and jeering a man carrying a heavy cross. The peddlar ran to help the man carry the cross for a while. When the peddlar returned to his basket of eggs by the roadside, he found they had all been transformed into beautiful pysanky. The peddlar was Simon the Cyrenian, the man carrying the heavy cross was Christ.

On the morning after the Sabbath, as another folk tale of Ukraine goes, Mary Magdalen and here companions were on their way to Christ's tomb to anoint His body with sweet spices. They had taken along a basket of eggs to eat after their work was done, but when they got to the tomb and found that Christ was risen from the dead, they also discovered their eggs had changed to many beautiful colours.

Yet another legend that is 1,000 years old tells of a young women who was on her way home one morning from the market in town with a basket of eggs and a jug of fresh water. When she was traveling the road to her home, she met a stranger sitting on a rock. Thinking He must be tired, she offered Him a drink of her water -- and was startled to see there were wounds on His hands. The stranger said nothing but accepted her offer and then continued on His way. When the woman arrived at her home, she uncovered her basket and discovered her eggs were transformed into pysanky. The stranger was Jesus Christ -- and that morning was the first Easter.

A legend sometimes told is of one year a long time ago when birds which were flying south were surprised by a sudden sharp freeze. The poor creatures fell to the ground, too frozen to fly. The generous Ukrainian peasants took the birds into their homes and nursed them until spring when they could fly away on their own. In gratitude for the kindness shown them, the birds returned with decorated eggs for the peasants who saved their lives. And so, it is said, ever since then, eggs are decorated in beautiful pysanky every spring.

Source: FORUM No. 65, Spring 1986

THE CHERNOBYL POEMS OF LYUBOVA SIROTA

During the ten years that I worked on my book, Nuclear Holocausts: Atomic War in Fiction, 1895-1984, I corresponded and spoke with experts from all over the world, and even traveled to the Soviet Union. Eventually, I found myself at a remarkable Soviet-American conference in Newport, Rhode Island, called "Facing Apocalypse II," where I met Soviet scientist and Chernobyl activist Dr. Adolph Harash. His impassioned attack on the authorities who allowed the disaster to happen and who then tried to cover it up or dismiss it as unimportant was in striking contrast to the tone of the rest of the Soviet delegation.

For me, the high point of Dr. Harash's speech was the reading of a poem by a woman who had been victimized by the explosion: Lybov Sirota. Working as director of a writing program for children near the Chernobyl Atomic Energy Station, she had never written poetry before April 25th, 1986. Seeking a breath of fresh air in the middle of that night, she went out on to her balcony in the city of Pripyat and watched the Chernobyl nuclear reactor explode in front of her.

In the days that followed, she and her son grew gravely ill from heavy doses of radioactive contamination. To express her grief and rage, she turned to writing poems, and collected them in a small book entitled Burden.

It was published in Kiev, the city where she had fled along with the other refugees from Pripyat. She later became involved in documentary films about the disaster and went to work as a film editor at the A. P. Dovzhenko Film Studio in Kiev.

However, repeated hospitalizations for fatigue and pain (typical results of radiation exposure) increasingly interfered with her work. She continued to write, mostly in Ukrainian, but it was Dr. Harash's kind efforts which continued to spread word of her work.

I recruited American poet Elizavietta Ritchie to translate the poems and asked Dr. Harash to write an introduction to them, which in its turn had to be translated. It was fortunate that Both Lyubov Sirota and Dr. Harash know some English, for I know no Russian. Selections were read to music on the National Public Radio program Terra Infirma on April 1, 1992; the poem "Radiophobia" was published in the August 5, 1992 issue of the Journal of the American Medical Association; one other poem was published in New York Quarterly, all the poems and a revised version of the introduction appeared in Calyx, Winter 1992/1993, and in Life on the Line: Selections on Words and Healing edited by Sue Brannan Walker & Rosaly Demaios Roffman (Mobile, Alabama: Negative Capability Press, 1992). One poem is being included in a forthcoming major anthology from W. W. Norton. The article by Dr. Harash has also appeared in the Canadian magazine Woman's World.

My hope was to generate enough interest in her case to bring her and her son to the U.S. for a round of examinations and treatment by American doctors, combined with a series of public readings. However, I was not able to accomplish this.

As the months went by, she continued to grow sicker and weaker, and was at last unable to travel. Doctors told me that at this late date there would be little they could do for her anyway. She developed cataracts and a brain tumor, both probably caused by the radiation. She has been operated on repeatedly in Kiev, and spends much of the year in the hospital.

Fortunately her son Alex has done much better than his mother and was sponsored by Greenpeace International on a lecture tour in 1996. Sirota's most fervent hope is that her poems will continue to remind people of the need to prevent further tragedies like Chernobyl. To that end, I am posting the poems and Dr. Harash's article about her on the Web, with the kind permission of translator Elizavietta Ritchie.

If you would like to correspond with Lyubov Sirota, you can write her at the following address:

Lyubov Makarovna Sirota
Ukraine
252121
Kiev
Ul. Werbitskovo, d. 11, kv. 101

Keep in mind, however, that stamps are prohibitively expensive for her and that she doesn't have the strength to keep up much of a correspondence. You may want to enclose international reply coupons if you write her. It would cheer her greatly to know that people around the world are reading her work.

If you want to write her care of me, you can do so, but keep in mind that mail to the Ukraine is slow and uncertain, and that I usually wait to find a traveler headed to Kiev willing to take messages and parcels to her. If you are traveling to Kiev in the near future and would be willing to take a packet to her, please let me know.

Paul Brians
Department of English
Washington State University
Pullman 99164-5020.

To Vasily Deomidovich Dubodel, who passed away in August 1988, and to all past and future victims of Chernobyl.

They did not register us
and our deaths
were not linked to the accident.
No processions laid wreaths,
no brass bands melted with grief.
They wrote us off as
lingering stress,
cunning genetic disorders . . .
But we--we are the payment for rapid progress,
mere victim of someone else's sated afternoons.
It wouldn't have been so annoying for us to die
had we known
our death would help
to avoid more "fatal mistakes"
and halt replication of "reckless deeds"!
But thousands of "competent" functionaries
count our "souls" in percentages,
their own honesty, souls, long gone--
so we suffocate with despair.
They wrote us off.
They keep trying to write off
our ailing truths
with their sanctimonious lies.
But nothing will silence us!
Even after death,
from our graves
we will appeal to your Conscience
not to transform the Earth
into a sarcophagus!

Peace unto your remains,
unknown fellow-villager!
We'll all end up there sooner or later.
Like everyone, you wanted to live.
As it turned out,
you could not survive . . .

Your torment is done.
Our turn will come:
prepare us a roomier place over there.
Oh, if only our "mass departure"
could be a burning lump of truth
in duplicity's throat! . . .

May God not let anyone else
know our anguish!
May we be extinction's limit.
For this, you died.
Peace unto your remains,
my fellow-villager
from abandoned hamlets.

BURDEN

How amazing in my thirtieth year
not to live but instead stumble along--
all bygone years both happy and
deadly, heavy, wet, like logs,
crowd in the soul as if in a tomb!

The soul does not sing
but rather becomes satanic;
ails rather than aches . . .
So it is harder to breathe.

I am not to fly!
Though the shallow edge
of heaven is over my porch.
Already the roads have tired me,
hobbled me so--
I can no longer soar!

Faces reflect in the heavens.
faces of those
to whom I have said farewell.
Not one can be forgotten!
No oblivion!

The soul, it seems--
is a difficult memory.
Nothing can be erased,
nothing subtracted,
nothing canceled,
nothing corrected! . . .

. . . Even so,--the burden is sacred,
the heavier the dearer!

Translated from Russian by Leonid Levin and Elisavietta Ritchie

Excerpts from

A VOICE FROM DEAD PRIPYAT

by Adolph Kharash
Science Director, Moscow State University

I first met Lyubov Sirota late in January 1988 in Kiev, in an area of the city called Troeshchino where, in November of 1986, there settled a group of people evacuated from Pripyat, the satellite city of the Chernobyl nuclear plant. They warmly greeted our group of students and professors from Moscow University in the Zemliaki club , where the children from the deserted city were taking classes in dance and drawing, and adults were meeting to recall what had been and plan what would come.

The destruction of Pripyat is the destruction of the promised land; it is a metaphor of universal destruction

People from Pripyat very much appreciated any kind of attention. It was no joke that for almost two months after the catastrophe not a single word about Pripyat was in the central press or tv or radio--nothing about the fate of the city which was in an hour forever deserted by more than 50,000 inhabitants. Even some knew of its existence (the town was designated "special purpose" or "Secret"), nobody knew that this was the nearest city to the Chernobyl nuclear plant, only three kilometers away. I learned about the existence of this city only in June, 1986, when I went to the site. The inhabitants of Pripyat knew nothing of the explosion. They suspected nothing, took no precautions, and were exposed to the fallout from the Chernobyl catastrophe for thirty-six hours.

The City of Ghosts is how the city was called in the poems of another acquaintance from Troeshchino, Vladimir Shovkoshitny, a friend of Liubov Sirota; he had formerly worked in the Chernobyl nuclear plant and was one of the first volunteers for the cleanup of the aftermath.

The destruction of Pripyat is the destruction of the promised land; it is a metaphor of universal destruction, a prophecy and sign of the Apocalypse. For the latter inevitable and universal catastrophe there will be in reality no one who can be called guilty. Any merely human cause is utterly petty, trifling, not worth mentioning. But for earthly tragedies earthly beings must pay the price. The perishable flesh prevents the spirit from freeing itself from earthly cares and soaring into cosmic space. Flesh drags the spirit down to the deserted hearth, forces it to grieve unconsolably for the fate of relatives and neighbors, to look into the eyes of children in which an unchildish despair is fixed.

Again and again, we torture ourselves with the living pictures of that summery April day, when the people--unsuspecting--opened the windows of their apartments, strolled about in the streets, sunbathed on the river beaches, celebrated weddings, picnicked in the nearby forests, eating ice cream which was sold in the street, the children frolicking, thrusting their bare arms up to the elbows into the foaming streams of radioactive water streaming profusely through the city streets. Again and again one seeks in torment the guilty and laments for the victims. This is why Lyubov Sirota's apocalyptic insights are not for an instant abstract or passionless, even prophesying as they do the end of the world. These insights are deeply personal and quite mortal. They are penetrated by physical pain and inscribed with the grief for the casualities and concern for the lives and fates of mortal, living people and also by angry accusations against other people--also very much alive and mortal--who did not rush to help, did not warn of the danger, did not prevent the fatal outcome.

ЗАКЛИК

„Серед степу широкого на Вкраїні милій",
Як співав поет Шевченко своїй батьківщині,
Десять років сумні дзвони бентежать країну,
Хіба можна втішити бідну людину,
Що гай покинула і хату,
Попрямувала в нікуди чужинцем помирати.

Ще й досі працює Чорнобильська станція.
Хтось бачить смерть, як тріщить радіація.
По мертвих подвірях біга лиса собака,
В колисці вмирає дитина від рака.

Хто скаже, як дім захистити свій.
Чорнобиль - це прощання надій.
І він не далеко, де б ви не були.
Ви, може, страховку собі здобули?

Чорнобильська справа стосується всіх:
Тебе, мене, твоїх, моїх.
Хай Бог в нас рішучість вдихає!
Лиш спільна сила це лихо здолає!

Рима Поліщук, Київ, Україна
1996, м. Оттава, Канада

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ЧАША

Гіркіша полину та чорнобильська чаша. Сильніші від отрут невидимі атоми, що сіють смерть, недуги і страждання вже повних десять літ...
Блаженні ті герої, що гасячи пожежу, у полум'ї згоріли зразу; а скільки - мучилися довго, згораючи без диму і вогню, в пекельнім болю, аж поки смерть забрала їх . . .
А діти, діти! Скільки їх, невинних, життєрадісних, яким лише рости і жити, згасали, як свічки.
Одні - уражені смертельним пилом, що в організми їх проник і молоденьке знищив тіло.
А інші - що навіть ще у лоні не зачались, як вже приреченими стали на біль, каліцтво й смерть повільну . .
.
Немає слів, немає сліз, немає внутрішньої сили перемогти оту розпуку, той біль, той страх, ту безнадію за всі майбутні покоління . . .
Чи пекла вічного оце початок, а чи кінець?
Не дано нам умом пізнати шляхів Господніх . . .
Чи грішні ми такі, що в пеклі маємо сконати, яке створили ми самі?
Самі ми атоми розбили, самі ми Землю затруїли, самі Природу спотворили, самі й ненависть розплодили, самі й страждаємо. . .
Чи ж смієм милосердя ждати, на чудо Боже сподіватись і на оновлення Землі?
Прости нам, Господи прости . . .

Людмила Почтар
1996

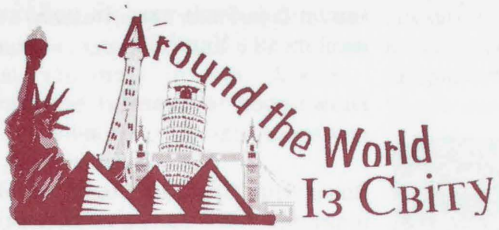

УКРАЇНА В 1997-му РОЦІ
Враження з подорожі

Віра Смерека, Англія

Весняною порою 1997-го року я знов відвідала Україну. Бачила землю нашу рідну в усій красі весняного розцвіту, і сонячної літньої пори, коли росте й дозріває вкинуте в землю зерно.

Яка багата красою наша Україна! Які простори ланів і полів, які високі дрімучі ліси, які широкі й повноводі ріки, яка краса гір і долин з людськими оселями, над якими зносяться до неба новенькі блискучі церкви.

Побувати в Україні, - це полюбити її знову, ще більше, як любимо ми її на чужині.

А люди? Оті щирі, сердечні наші люди, що діляться останнім, і сміються назустріч усьому, що несе їм життя.

Як тяжко їм живеться, отим простим нашим людям в цей переходовий час зміни системи і побудови свого власного життя в своїй вільній самостійній Україні. Та вони борються. Вони працюють від світанку до темного вечора, обробляють свої городи, доглядають господарство, хати свої, квартири і родину.

Городи, або як звуть їх тепер „дачі", чи „фосенди", є основою поживи для кожної родини. Довкола кожного міста можна бачити їх з будинками, хатками, красивими домиками біля оброблених дбайливо плантацій городу.

Часто ті „дачі" бувають далеко від міста, і до них треба іти пішки кілометрами, їхати автобусами, якщо є, або й потягом.

Ранніми ранками люди йдуть і їдуть в переповнених автобусах з сапками , граблями, торбами з продуктами і водою, - всі однаково перевтомлені, загорілі, наскоро вдягнені, лише очі їх сяють завзяттям на стомлених лицях, не по роках постарілих. Здається в кожного одна лиш думка: як прожить, як нагодувать родину, як купить одежу дітям, в чому послать їх до школи? Нема грошей. Не видають пенсії місяцями. Не виплачують зарплати. Не вистачає грошей купити хліба і чогось до хліба. Як жити? - Здається написано в кожного на лиці. Треба ж заплатити і квартиру, і газ і електрику. Де взяти грошей? Тому така цінна ота картопля з городів, мов мати - кормилиця, вона годує людей і поневолює до тяжкої праці добувати її з землі, мов золото. А біля картоплі й інша городина, - все з праці рук своїх, - все, що дарить природа з городів і поза городами. В лісах - гриби, ягоди, на лугах - щавель і трави. Кожен збирає ті цілющі трави і ними лікують всі хвороби, ними миються і п'ють, як чай, як цілющі вітаміни. В кожного засушене зілля в мішечках і ним обдаровують вас, як цілющими ліками.

Одиноким виходом у нужді є базари. Люди несуть усе, що можуть, продавати. Несуть усі, - освічені і неосвічені, професійні й непрофесійні, старі й молоді, - всіх гонить нужда.

Молодші, ділові, спритніші люди їздять в Польщу, Туреччину, Росію, купують там товари і привозять на свої базари. Ті базари переповнені одягом, взуттям, косметикою, речами хатнього вжитку, продуктами. Ціни, переводячи на

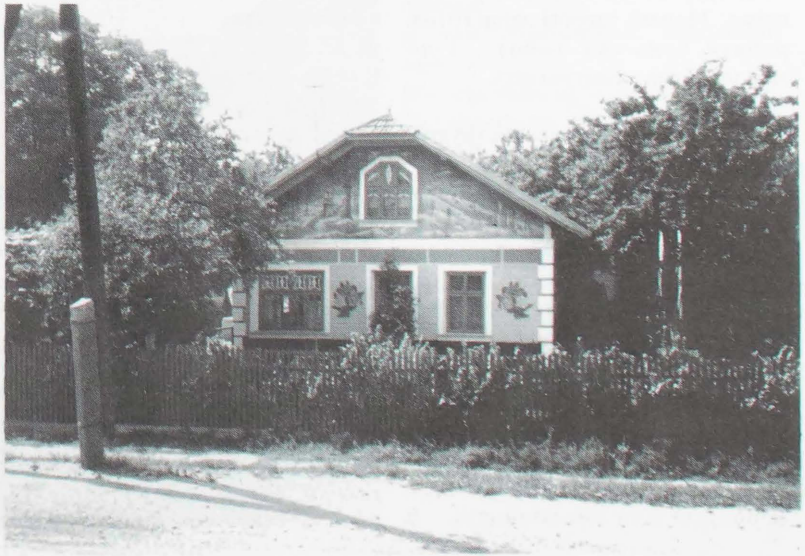

наші гроші, дешевші, проте покупців мало, бо люди не мають грошей.

Один англійський фунт коштує 2 гривні 70 копійок, американський доляр 1 гривень 80 копійок. Фунти міняти трудно, доляри йдуть легко, проте банкноти мають бути новенькі, не пописані і не зім'яті чи порвані.

Гроші дуже дорогі, люди рахуються з кожною копійкою, не кажучи вже про гривні. Кожен хоче заробити той гріш, а роботи немає. Молоді, здорові люди готові робити будь-яку роботу, і не можуть нігде влаштуватись.

Існують біржі праці, регіструють безробітних, лише не дають роботи, бо роботи нема. Фабрики стоять закриті, або напів-закриті, багато підприємств зруйновано. Про це ми чуємо, читаємо, але бачити зруйновану пральню-чистільню, що обслуговувала половину міста, зруйновану, з розкраденими машинами, дверима навіть камінням, є дуже болюче. На фабриках розкрадені гайки, гвинти, дошки, різні встаткування, необхідні для виробництва. В лікарнях розкрадена білизна, бинти мед-препарати. Треба все нести самим, хто йде до лікарні. Проте в наглих випадках знаходиться все і людині рятують життя / це з досвіду в родині/.

Немов епідемія паралізує людей горілка. Вона дешева в магазинах, а ще дешевше виробляють її люди самі. Без пляшки не зробиться жодна робота, не можна нічого дістати, - пляшка промощує дорогу скрізь і всюди.

І люди наші вміють випити, як вміють і з'їсти.

Роботящий, трудовий народ наш, але коли прийде до їжі, - їсть добре. Ми, українці де б ми не жили, знаємо, що наша кухня є багата й поживна. Один чорний житній хліб - це сила. А наші борщі, - це комплекс вітамінів. Наші багаті столи, - це символ нашого панування над життям і всіми труднощами.

Перебуваючи на чужині, бачиш ті пухкі, білі хлібини, м'які, як вата, ті обмежені страхітливі від отовщення дієти, ті вишукані делікатеси, - чи на них людина могла б робити так, як роблять наші люди в Україні?

Наш народ сильний, і тому він переможе все.

Відвідуючи Єрусалим, один монах-іспанець у Святих Місцях, довідавшись що я українка, сказав: „О, українці сильний народ"!

Писав про це і наш славний поет Іван Франко:

„ .... Наш народ, що поту ллє потоки над нивою чужою,
Все серцем молодий, думками все високий, хоч топтаний судьбою.
Своєї доленьки він довгі жде століття ....
Руїни перебув, татарські лихоліття,
І панщини ярмо тверде.
Та в серці, хоч і як недолею прибитім,
Надія кращая живе.
Лиш в казці золотій, мов привид сну чудовий,
Він бачить доленьку свою.
В століттях нагніту його лиш рятувала
Любов до рідних нив ...
З любов'ю тою він, мов велетень той давній,
Непоборимий син землі."

Сьогодні в Україні переможцями є молодь, діти, - наше майбутнє. - Тату, ти неправильно сказав, - лепече дитина в автобусі, поправляючи батькову російськомовну річ. А юнак вдома поправляє матір і бабку, як почув російське слово, - не „свадьба, весілля".

Молодь вивчає українську мову. Вивчає серйозно зі знанням історії, граматики, літератури. Молодь серйозна. Вона практикує те, що вивчає.

Це - наше майбутнє. російська мова виходить з моди. Говорити нею стає анахронізмом. А українську мову знають всі, тільки звичка. А звичку можна змінювати. На це потрібно час і емоції.

„Сухарі з водою, аби серце з тобою", - каже наша приповідка.

Тяжке життя, але в своєму краю.

Тарас Шевченко казав: *„Нема на світі України, немає другого Дніпра".*

А Леся Українка дала нам свій пророчий заповіт:

„Чи довго ще, о Господи, чи довго
Ми будемо блукати і шукати
Рідного краю на своїй землі?
Який ми гріх вчинили проти Духа,
Що Він зламав свій заповіт великий,
Той, взятий з бою волі заповіт?
Так доверши ж до краю тую зраду,
Розбий, розсій нас геть по цілім світі,
Тоді, либонь, журба по рідним краю
Навчить нас де і як його шукать.
Тоді покаже батько своєму сину
На срібне марево удалині
І скаже: „Он земля твого народу!
Борись і добувайся батьківщини,
Бо прийдеться загинуть увигнанні
Чужою-чуженицею в неславі."

21-23 серпня 1997-го року в Києві був світовий форум українців. З'їхалися брати-українці з цілого світу. Заступали вони 200 українських організацій зі східньої діяспори і 200 з західньої.

Яка сила національного духу кружляла над Києвом в ті дні! Тисячі наших людей, розсіяних по цілому світі, зустрічалися на рідній землі, раділи брат-братові, єднались з своїм народом, були щасливі стояти на своїй рідній землі.

Перед ними виступав з промовою Президент Вільної Незалежної України, виступали Міністри Українського Уряду, Депутати Верховної Ради, представники всіх українських організацій світу. Це була єдність одного українського народу в своїй столиці-золотоверхному Києві.

Дякуючи організаторам Форуму в Києві був влаштований величавий концерт. Той концерт був настільки величний, - за оповіданнями учасників, - і на такому високому рівні що найкращі співаки світу не зрівнялися б з нашими талантами.

На площах і вулицях Києва, в містах України були торжественні святкування. Дня Незалежности України 24-го серпня. Скільки радости людської, співи, оркестри, музика і танці! Молодь, мов квіти, квітчали площі й вулиці столиці, міст і сіл України, - нова молодь України, модно вдягнена, весела, гарна наша молодь!

І здавалось, - що там всі писання й нарікання на тяжкий економічний стан в Україні, коли ми маємо таку прекрасну, здорову молодь! Вона проб'є собі шлях.

В ній, нашій молоді, наше майбутнє! Тисячі школярів, студентів виповнили школи й Вищі Учбові Заклади України. Вони в політику не бавляться. Вони учаться правди про Україну, і та правда їх поведе правидними шляхами.

Тоді збудуться пророчі слова нашого славного поета Івана Франка:
„І над обновленим, щасливим світом,
Над збратаними, чистими людьми,
Ти зацвітеш новим пречудним цвітом".

„Пісня будущини"

Знимки із колекції Павліни Лисак, Едмонтон, Альберта

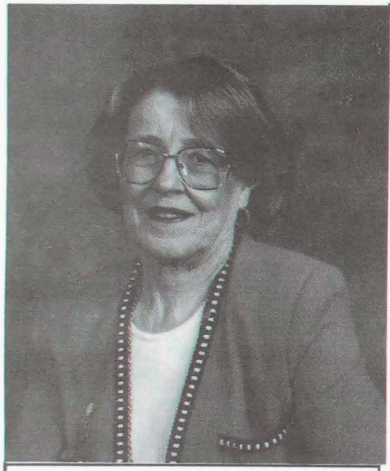

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Великдень!

Нехай Христове Воскресення
- збагатить Ваше життя
- обдарує Вас радістю
- скріпить Вашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою.

В цей радісний день вітаємо Вас нашим традиційним

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

On behalf of the executive of UWAC, I extend sincerest wishes for a joyous Easter. We welcome you with the traditional greeting

Christ is Risen!
Truly He is Risen!

Mini-Book Launches of "My Icon Book"

Executive members of UWAC promoted the distribution and sale of this book through visits at the following branches: Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg; Kniahynia Olha Branch, Winnipeg; Lesia Ukrainka Branch, Transcona; Olha Kobylanska Branch, Portage la Prairie, and the parish of Ivan Suchavsky,Winnipeg.

We are thankful to these branches for their invitations and hospitality. As a result of these contacts we have been able to sell 200 books plus 250 books from the office. Sincere thanks go to Dobr. Jane Luchak, Olga Kowalchuk, Vera Senchuk and Evangeline Manulak, who assisted me.

At these visits we encouraged members to subscribe to our journal *"Promin"* and purchase memberships to the Ukrainian Museum of Canada of UWAC

The executive of UWAC wishes to thank Mrs. Cecilia Kachkowski for initiating and selling 78 copies of *"My Icon Book."*

Visit to Saskatoon

It was my pleasure and honour to be invited to the Hanka Romanchych Branch of UWAC in Saskatoon on February 15, 1998, on the occasion of their annual membership tea, at which two of their members were honoured for 50 years of membership in UWAC. They are: Maria Sochasky and Paraskevia Skorobohach. The executive congratulates these members. These ceremonies were very well organized by Mary Humen, president and, the members of the Membership Committee.

Наш журнал Промінь

Наш журнал відіграє велику ролю для нашої організації СУК. Він є нашим дзеркалом, котрий віддзеркалює організаційну працю, а також веде виховно-освітню працю серед нашого членства. Приємно поділитися з Вами, що кожного місяця наспівають більше нових передплат і пожертв та взагалі виявляється більше зацікавлення нашого журналу, за що ми Вам складаємо щиру подяку. Ваш позитивний відгук є для всіх нас підбадйоруючим.

Це доказує що Ви розумієте своє зобов'язання відносно дальшого розвитку журналу. Тому пригадуємо, що нашим обов'язком є передплачувати журнал, пропонувати його іншим стати передплатниками, складати пожертви на фонд журнала, а також поміщувати дописи про події, які відбуваються у відділах.

We wish to express a sincere thank you to our readers for the very positive reaction to Promin. This is evident by the many congratulatory let-

ters being received as well as the increase in our subscription base and generous donations to the press fund. Having said that, I continue to urge all the members of UWAC to subscribe to our journal Promin. Remember, it is our journal; it reflects us and chronicles what we are all about.

Notice of Presidents' Conference

To:
All Member Organizations of CYC
On:
May 1, 1998 - May 3, 1998
At:
St. Andrew's College in Winnipeg

Further information will be published in Promin and mailed to branches.

Повідомлення про конференцію голів

До:
Всіх складових організацій СУС
Коли:
1 травня 1998 - 3 травня 1998
Де:
Колегія Св. Андрея у Вінніпегу

Додаткова інформація буде поміщенна у Проміні та вислана відділам.

Reminders from National Office to all Branches

Please send completed budget forms to the National office and your respective provincial executives as soon as possible.

Please read these **Вісті** at your regular meetings. This information should help keep you posted about the activities of the national office.

ПОЗНАЙОМТЕСЯ З ЧЛЕНКАМИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ СУК

Добродійка Юстина Лучак є довголітня, активна членкиня Союзу Українок Канади. В кожній парафії де отець Дмитро був парохом, вона там була членкинею нашого Союзу. Вона є активна членкиня СУК у льокальній, провінційній та крайовій управі.

У відділі ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу, добр. була секретаркою, членкинею різних комітетів, а тепер є перша заступниця голови. В Манітобській Провінційній Екзекутиві СУК добр. була заступницею голови і головою три роки, а тепер є дорадницею. В цей час в крайовій управі СУК добр. є перша заступниця голови і є референтка культурно-освітньої праці.

Добр. має велике замилування до музики та співу й ввесь час була учасницею в церковних та світських хорах, і тепер співає в Катедральному хорі. Ми щасливі, що вона є членкинею нашої Централі.

Соня Бейзик
Крайова голова

Христос Воскрес!

Катерина Перелісна

Христос Воскрес! Усе радіє,
Сміється сонечко з небес,
Прозора річечка леліє -
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

В травні фіялочки зідхають,
І пролісок тремтить увесь,
Розквітла яблунька аж сяє -
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

Таке сонце, як писанка

Таке сонце, як писанка
Зійшло у неділю,
Таке кругле променисте,
Як яєчко біле.

Такі діти, як те сонце
В вишиваних білих,
Поспішали у церковцю
В Воскресну Неділю.

Такі квіти, як ті діти
Розцвіли сьогодні -
Шанувати, величати
Свята Великодні.

Дзвенять пташки у полі, в лісі;
І дзвін співає до небес,
Де білі хмарки розпливлися -
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

niki

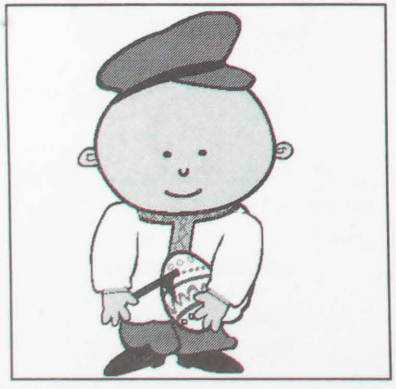

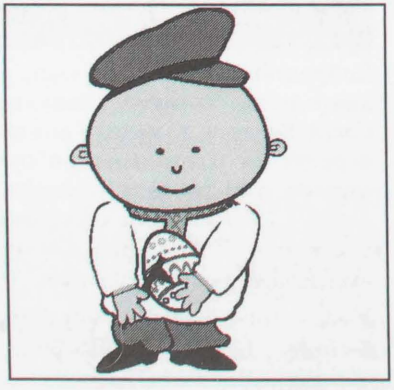

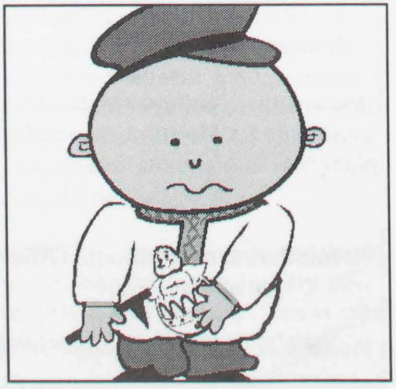

LETTERS TO THE EDITOR
ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

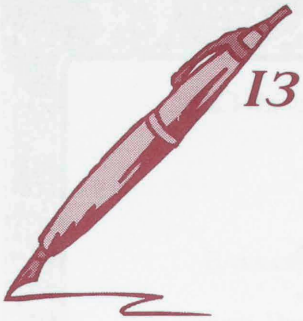

Уривок із поздоровлення яке наспіло до Редакції з України від одної із стеипендіанток Союзу Українок Канади -

Шлю поздоровлення я полум'яні -
Із Різдвом Христовим і Новоріччям,
- аби щасливі були і здорові,
- ми ж пам'ятаєм усі ще й досі,
як помогли Ви Поклад Миросі,
- хай буде згода у вас і лад,
- хай воздається Вам устократ!
Хай намуркоче вогненний тигр
пригорщі повні слів золотих.
Будьте!
Від усього серця зичу Вам добра й радості в родинах, у громадських справах, міцного здоров'я Вам і щастя.

Через холодний Океан засіваю і засіваємо Вам на красиву весну, тепле літо, багаті жнива, на зустрічі і здобутки, на досягнення спільних жадань для нашої Вітчизни!

Многая літа всім Вам!
Щиро і з вдячністю,
Мирослава Поклад, Київ, Україна

Щановна Редакціє!

З нагоди 50 ліття моєї праці в Союзі Українок Канади дарую $50.00 на Пресовий Фонд журналу Промінь, а також включаю $20.00 на передплату на цей рік.

Бажаю Вам найкращих успіхів.

З пошаною,
Марія Кінащук
Саскатун СК

Dear Orysia and Oksana,

Enclosed please find a cheque for 2 years subscription for Promin.

The stylish, creative layouts enhance the well written and informative articles. May you continue to be successful in this most impressive endeavour.

With Best Wishes
Rose Sametz
Toronto, Ontario

Reliability Since 1973
athens printing
Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Членки СУК Відділу ім. Ганки Романчич в Саскатуні, Саск.
із Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
щиро-сердечно вітають
Його Блаженство, Блаженнішого Василія,
Високопресовященнішого Владику Івана,
Преосвященнішого Владику Юрія,
все наше Духовенство,
Центральну Управу Союзу Українок Канади,
все членство нашої організації по відділах разом з їх родинами,
Редакцію Променя,
і ввесь Український Народ по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Марія Гумен, Голова
Орися Файст, Референтка Променя

Suggested Dishes for Easter Breakfast

(as outlined in "Traditional Ukrainian Cookery" by Savella Stechishin)

Ritual Foods

Cooked Egg, blessed in Church
Paska or Babka, blessed in Church

Entrees

Ham, hot or cold
Sausage, hot or cold
Roast Suckling Pig
Saltseson
Drahli
Easter Syrnyk
Cooked Eggs
Potato Salad
Mixed Vegetable Salad

Relishes

Freshly Grated Horseradish
Beet and Horseradish Relish
Mayonnaise Relish
Dill Pickles

Dessert

Syrnyk

Pastries

Babka, Perekladanets, Tortes, Horikhivnyk, etc.

КРАЙОВА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
сердечно вітає

Блаженнішого Василія, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади,
Преосвященніших Владик Івана та Юрія,
Голову Президії Консисторії, о. Др. Кравченка, Світлу Консисторію,
Всечесне Духовенство, Шановних Добродійок,
Управи і членство складових організацій СУС,
Провінційні Екзекутиви та все членство Союзу Українок Канади,
Редакцію Променя і всіх читачів журналу,
Достойне жіноцтво в Україні та ввесь Український Народ в Україні і в діяспорі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Соня Бейзик
Голова

Марія Корчевич
Кор. секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОО
вітає
Ієрархію і Духовенство УПЦК,
Централю Союзу Українок Канади,
Редакцію Журналу „Промінь",
всіх членок СУК
і їх родин в Канаді і в Україні.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Надя Гиманик і Доня Ковалишин
Спів-голови
Мирослава Масло
Корес. Секретарка

з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо

Централю Союзу Українок Канади,
Провінційні Екзекутиви, Редакцію
Журналу „Промінь", членок всіх відділів і їх
родини, і всьому українському народові.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ДОНЬКИ УКРАЇНИ РОБЛИН, МАНІТОБА

Павльіна Вербовитцкі
Голова
Викторія Стиба
Секретарка

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо
Владик і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади,
Східню Екзекутиву, управи і членство всіх складових організацій СУС,
редакцію журналу ПРОМІНЬ, членок всіх відділів і їх родини
і весь Український Народ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ДОНКЬИ УКРАЇНИ ПРИ КАТЕДРІ СВ. СОФІЇ В МОНТРЕАЛІ, КВЕБЕК

Оксана Русин
Голова

Стефанія Кульба
Кор. секретарка

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ВІТАЄ ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВИМ

Владик і Духовенство УПЦК, Членок Центральної та Провінційних Управ Союзу Українок Канади, Заряди та членок всіх відділів, Редакцію журнала „Промінь", Управи і членство складових організацій СУС, та ввесь Український нарід по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Маруся Венгер
Голова

Олга Гуменюк
Секретарка

З нагоди Воскресення Христового

Відділ ім. Ольги Кобилянської
у Сурей, БК

посилає найкращі побажання
Централі Союзу Українок Канади,
Провінційним Екзекутивам,
Редакції Променя, членкам усіх
відділів СУК і їхнім родинам
та увесь Українському Народові
по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!

Анна Собул
Голова
Їлена Ткачук
Секретарка і Референтка Променя

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо
Всечесне Духовенство Української
Православної Церкви в Канаді,
всіх членів складових організацій Союзу
Українців Самостійників з їх проводом,
Центральну Управу Союзу Українок
Канади, Редакцію „Променя"
і ввесь Український Народ!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
ЙОРКТОН, САСК.

Анна Гудима
Голова
Анна Салей
Референтка Променя

У радісний день
Воскресення Христового
сердечно вітаємо -
Ієархію Українських Церков,
Український Народ з його урядом,
членів Крайових Управ Українських
Жіночих Організацій -
СУК, ОУК, ЛУК, ЛУКЖК
і їхні родини - традиційним привітом

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Крайову Управу
Комітету Українок Канади

Соня Бейзик
Голова
Марта Левицька-Костюк
Секретарка

Відділ Союзу Українок Канади
ім. Лесі Українки
при Церкві Святого Юрія
у Ст. Кетеренс, Онтаріо
з нагоди
Воскресення Христового
вітає
Ієархію і Духовенство УПЦК,
Централю Союзу Українок Канади,
Редакцію журналу „Промінь",
членок Союзу Українок і їх родин
в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Савеля Ружніцька
Голова
Оля Головаш
Секретарка

МАНІТОБСЬКА
ПРОВІНЦІЙНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітає
Владик і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, членів ТУС, СУМК, редакцію журналу „Промінь", всіх членок Союзу Українок в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Ольга Ковальчук, Голова
Валентина Мулик-Луцик
Кор. секретарка

ВІДДІЛ ІМ.
ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВІННІПЕҐ, МАНІТОБА
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітає
Ієархію і Духовенство УПЦК,
Централю Союзу Українок Канади,
Редакцію Журналу „Промінь",
всіх членок СУК і їх родин
в Канаді і в Україні.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Галя Майба Голова
Марія Коваленко Секретарка

З Воскресенням Христовим
вітає
СУК Відділ ім. Олени Пчілки,
Ню Вестминстер, БК.
Ієрархію і Духовенство Української Православної Церкви в Канаді, Центральну Управу Союзу Українок Канади, Членів СУК, ТУС, СУМК і їх родин, Редакцію журналу „Промінь" і ввесь Український Народ по всьому світі!
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Кий Тийлор Голова
Михайліна Елисон Секретарка

1st row left to right: Sonia Bremner, Dobr. Jane Luchak, Pauline Ignash, Sonja Bejzyk, Anna Zwozdesky / 2nd row left to right: Emily Bazylo, Sandra Hohol, Olga Kowalchuk, Vicki Pushka, Carol Romanyk / 3rd row left to right: Marusia Foster, Val Noseworthy, Margaret Pestrak, Olena Hryn, Linda Lazarowich, Jennie Pidwysocky, Maria Kortchevich

Конференція Провінційних голів Союзу Українок Канади з Вінніпезькими членкинями Крайової Управи СУК

Членкині крайової управи СУК і голови провінційних екзекутив відбули наради в канцелярії СУК у Вінніпезі 31 січня 1998, щоб обговорити майбутні напрямні СУК та як оживити, пожвавити і переоточнити працю. Голова, Соня Бейзик, відкрила наради і привітала всіх присутніх членкинь і гостей.

Добр. Лучак, 1-ша заступниця голови, була модератором цієї конференції. В її вступнім слові вона розповіла, що ми зійшлися, щоб розглянути наші цілі і завдання як організація СУК і спільно прийти до заключення як ми можемо поліпшити дану працю у наших відділах на всіх частинах Канади.

Dobr. reminded members that numerous strategic planning meetings were held in the past with limited results. Would this one be different? Our goal, she said, was to formulate attainable objectives and an action plan for their fulfillment. At a similar meeting next year, this plan should be reviewed and the results evaluated.

Добр. представила спосіб нарад, себто взяти під увагу такі точки на розглядання - оживити, пожвавити і переточнити нашу працю.

Executive members know the organization's history, but are we content with the status of our organization Generally our multifacited activism has declined (or eroded) to the point that today our organization seems to be almost entirely a fund-raising organization.

Факт є, що ми існуємо понад 70 років і, ще не готові розвалюватися, але інший факт є, що членство у відділах зменшується і переважно складається із старших членкинь. Ми радіємо кожною членкинею, жаліємо за кожною, що відходить від нас. Ми вітаємо нових членкинь та жаліємо за відділами, що з будь-яких причин перестають існувати.

Re-vitalize - Пожвавити працю

We need to change our program. Зміна є необхідна у житті і також у організації, і ми мусуимо при стосуватись до неї. Нам потрібно негайно і рішучо подумати дії, щоб збергти наше організаційне життя.

Revise - Оживити

Dobr. Luchak suggests that we schedule fewer business meetings so as to devote more time to cultural-educational activities, that where means and distance permit, small branches network with larger branches in conducting activities.

This meeting was well attended with all provincial presidents represented. Each of them gave detailed reports on cultural-educational activities within their province. As well, they briefed the national executive members of

concerns within their branches which are relevant to the organization as a whole. Several new ideas were put forward which, it is hoped, will encourage new members to join our organization.

During the group sessions, members were asked to state what, in their opinion, should be the organization's most important focus in the coming year. The consensus reached from this exercise was that:

1) there be change in the balance between business meetings and cultural-educational activites,

2) an outreach program be initiated by local branches.

Final discussion dealt with Promin and the National Museum of Canada of UWAC.

Submitted by the National Executive UWAC

Recognition Tea and Fellowship Edmonton Alberta

Standing - left to right: Mary Sedor, Sophie Rygus, Victoria Luchka, Helen Lakusta, Mary Drebit / Sitting - left to right: Elizabeth Sembaliuk, Martha Mosychuk, Olga Senchyna, Tekla Tkaszyk, Frances Bezhorodka, Lena Ewoniak
Missing: Mary Koshman Sr., Wasylyna Rokitsky, Rachel Tkachuk, Helen Shykora, Helen Kozyr, Mary Yakimchuk, Christine Sakowsky

On Sunday December 14, 1997, the Divine Liturgy was celebrated by Very Rev. Fr. Victor Lakusta at the Ukrainian Orthodox Sobor in Edmonton, Alberta. A "Recognition Tea and Fellowship" followed under the guidance of Lessia Slipchuk (Social Convenor). The occasion honoured the many women for 60 plus and 50 plus years of service.

The guests of honour were greeted at the door, presented with corsages and seated at the head table which was beautifully decorated. The Mistress of Ceremonies was Emilie Gorgichuk. She welcomed the honoured members, their families and guests. The opening prayer was conducted by Very Rev. Fr. Victor Lakusta. A delicious lunch and tea followed, which was prepared by the women of the organization.

Introductions of of recipients and a talk in honour of this event was very capably carried by Dobr. Nadia Kryschuk. (Highlights of the speech follow this write-up).

The honoured guests were presented with certificates and flowers. The members honoured for 60 years service were: Mary Koshman Sr., Helen Kozyr, Wasylyna Rokitsky, Christine Sakowsky, Elizabeth Sembaliuk, Olga Senchyna, Rachel Tkachuk and Tena Tkaszyk. The members honoured for 50 years service were: Frances Bezborodka, Mary Drebit, Lena Ewoniak, Eva Lakusta, Victoria Luchka, Martha Mosychuk, Sophie Rygus, Mary Sedor, Helen Shykora and Mary Yakimchuk.

Greetings were presented by Sandra Hohol,AB/BC Provincial UWAC President; Kathy Buchanan, St. Andrew's Ladies Auxiliary President; Audrey Uzwyshyn, 2nd Vice-president; Olga Alexandruk, 3rd Vice-president and Elsie Boychuk, Membership Chair. Appreciation on behalf of the recipients was expressed by Tena Tkaczyk. The closing prayer was led by Very Rev. Fr. Victor Lakusta followed by the singing of Mnohaya Lita. The interesting and informative after-

noon was well attended and proved to be a great tribute to a wonderful group of dedicated women.

Submitted by
Kathy Buchanan, President and
Pauline Hryhor-Lysak, Secretary

ST. ANDREW'S LADIES' AUXILIARY Honours fifty and sixty years of service to the Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian Women's Association of Canada

Дорогі Піонерки!

Ми щиро дякуємо Вам за те, що Ви приняли запрошення прибути на сьогоднішне свято, щоб дозволити нам всім скласти щиру подяку та вшанувати Вас за Ваше довголітнє служіння своїй Українській Православній Церкві, своїй організації - Союзу Українок Канади, та своєму Українському народові.

Признання, яке ми зложуємо сьогодні може тільки частково виявити нашу глибоку пошану до Вас.

I am deeply honoured to have this opportunity to stand before you today and acknowledge some very important ladies that we have at the head table.

St. Andrew's parish and all of us here today join St. Andrew's Ladies' Auxiliary in recognizing, honouring and thanking them for their many years of service to their church and their organization. We are sorry that there are a few honorees who were unable to join with us today because of their frail state of health, and to them also we extend our love and deepest respect.

Щоби вичислити в подробицях уклад, жертви і успіхи всіх цих улюблених членок сьогодні не буде нам можливо, бо ми говоримо про п'ятдесять і шістдесять років служби! Подумайте собі, це півстоліття служби!

When we consider that 10 of these ladies have contributed 50 years or more of service, and 8 of them have contributed sixty plus years of service, collectively, when added together, the women we are honouring today have given almost a millennium, that is almost a thousand years of service to the cause of their Ukrainian Orthodox Church in Canada and to the Ukrainian Women's Association of Canada. WOW!

Вашим життєвим прикладом та Вашим добрим словом Ви вчили молодше покоління християнської любови, любови до ближнього, прощення, терпіння, жертвенности та глибоку віру в Бога.

I'd say that's something to acknowledge and celebrate. When one remembers the pioneer times in which these women began their work; when you consider that their service was freely offered in addition to their responsibilities as wives, mothers and later grandmothers and heart of their homes, not to mention other voluntary work beyond their own community, we can only reflect and be humbled, and marvel at the colossal amount of unselfish service that these women have provided to their community.

Дорогі присутні, подивіться на наших членох яких ми сьогодні вшановуємо. У схиленому віці, з боленим тілом, вони ще можуть усміхнутися, пожартувати, подати приємний настрій, і заохотити до праці. Вони своїм життям дають нам великий примір до наслідування, і велику науку.

Але тільки вони самі знають скільки труду, скільки посвяти, скільки турбот, та скільки терпіння треба було терпіти й перебути, щоби виховати своїх дітей чесно й гідно, та одночасно включитися до церковно-громадської праці, та дати провід між іншими жінками по околицях, та тут в Едмонтоні.

Нам не можливо збагнути, людині навіть тяжко уявити, скільки варенників ті руки зліпили, скільки голубців вони завинули, скільки хліба вони замісили, як довго коло кухні ті ноги постояли.

Can we in our wildest dreams imagine how many tears of joy and sadness those hands have wiped away, how many meals they have prepared, how many dishes (without dishwashers) those hands have washed, how many miles those feet have walked, how many prayers those knees have had to endure and how much love their hearts have nurtured?

This group of women who we are honouring today come from a unique generation that does not dwell on self-pity, but greets each new day with a smile, a prayer of thanksgiving, and asks so little for herself.

We at St. Andrew's Ladies' Auxiliary want them to know, that while in their golden years they may not be as active in their church and in their community as they would like to be, and as they used to be, they have not been forgotten, and that their services

in whatever capacity they served in the Ukrainian Orthodox Churches and in this parish, in the Ukrainian Women's Associations elsewhere and in St. Andrew's Ladies' Auxiliary, is profoundly appreciated and will be long remembered. Today's program is but a small token of our sincere appreciation.

Тут у громаді Св. Андрея, Ви присвятили чимало часу, щоби звязати та виховувати покоління молодшого членства цеї громади. Я це добре, знаю, бо багато Вашої праці тут у цій громаді було виконано підчас тих 27 років коли мій муж, о. Крищук був Вашим парохом.

Ви дбали про порядок й чистоту в церкві, прикрашували свою церкву квітами, жертвували гроші на її потреби, вишивали прикрасні покривала на пристіл, жертивники й на титрапод, Ви шили стехарці та священичі ризи. Ви пекли просфори. Ви давали провід і приклад в організаційному житті, працювали щоб навчити молодше покоління як кухарити, як пекти різні українські хліби, які вживаються на традиційні свята як калач на Різдво, паски й бабки на Великдень, вчили як писати писанки і багато іншого.

These women not only taught the fine art of traditional Ukrainian cooking and baking, but they influenced and taught two generations (they worked in CYMK) the writing of pysanky, the art of embroidery, weaving, ceramics, and straw weaving.

They did all this with loving hearts, smiling faces, and generosity of spirit. They also had time to socialize and have fun. Many of them are charter members of St. Andrew's Golden Age Club, and sang in the church choir as well as the St. Andrew's Golden Age Choir directed by Lesia Slipchuk. The Kryschuk family has fond memories of our own twenty-fifth wedding Anniversary (it seems such a long time ago) when the senior choir sang a song especially arranged for that occasion. It was adapted by the members from the traditional favourite „Ой чорна я си чорна"!

To those of you and your children who cannot converse with your baba here, or if she is elsewhere today, in her native Ukrainian language, I invite you to honour the many years of service she so lovingly gave, by taking up the torch and continuing her fine legacy of service in the Ukrainian Orthodox Church and in the Women's Association - of love for your contry, of respect for and appreciation of your ancestral homeland Ukraine.

What an honour and what happiness you could bestow upon your grandmother, by learning to speak the Ukrainian language, so that while she is still with you you could converse with her in Ukrainian, and she would hear from your lips the beautiful language of your ancestors.

Дорогі членки!
Вашим життєвим прикладом та Вашим добрим словом Ви вчили молодше покоління християнської любови, любови до ближнього, прощення, терпіння, жертвенности та глибоку віру в Бога.

Ви вщепили в нас любов та пошану до нашої української культури, навчили нас великої духовості. Ваша жертвенність, відданість та миле відношення до всіх нас молодших, дали нам всім той приклад, той взірець до наслідування. Ви вложили колосальний вклад у розбудові нашої Української Православної Церкви в Канаді, а особливо вже в останніх роках в Громаді Св. Андрея. Ваш вклад до нашого загального зросту можна записати золотими буквами. За те ми громадно зложуємо Вам всім низький поклін і щиросердечну подяку.

Наша праця в Союзі й в громаді ще не скінчилася. Ті що тепер беруть провідну ролю, ті що працюють в кожній галузі Самостійницького й церковного життя, покликаються дальше на Вашу підтримку, на Ваші добрі поради, і на Ваші молитви. В бурхливих часах в яких ми тепер знаходимося, ми всі дуже потребуємо Ваших молитов. Ви нас вчили молитися, моліться далі за нас.

І всі ми молимо Всевишнього Бога, щоби Він обдарував Вас щастям, кріпким здоров'ям, всяким добром, та все що Ви собі бажаєти. Щоб Ви мали велике задоволення й радість своїх дітей, внук і правнук. Щоб Ви в мирі та в любовю дожили свій золотий вік, та щоб Боже провідіння спонукало нас всіх до наслідування Вашої плідної праці. Щасти Вам Боже на все добре!

Добр. Надія Крищук

Anna Kozun celebrates her 90th birthday

On September 11, 1997, Anna Kozun of Nipawin, Saskatchewan celebrated her 90th birthday.

A tea was held in her honour at Pine View Lodge where she is now a resident. In attendance were family members, friends, church members and residents of Pine View Lodge.

The next day, a family dinner was held with all of her eleven children and their spouses in attendance. Most of her grandchildren and great-grandchildren were able to attend. After dinner a small program was held with the great-grandchildren honouring her with the traditional dance, song and musical items. After this the grandchildren took turns in reminiscing with Baba about their special memories of all she had done for them as they grew up. It brought back many memories for all of us.

Anna is a member of St. Peter and Paul's Ukrainian Orthodox Church in Codette, Saskatchewan. She served for many years with great devotion to the church. She embroidered many church linens, washing and ironing them so that they were always ready for any special occasion.

She also helped to organize and served on many committees for the Ukrainian Women's Association of Canada, Olen Pchilka branch in Codette. She worked many, many hours for the association, and was a devout member, serving as president for many years. She was made an honourary president for all her years of service to the organization. She also spent many years working with CYMK. Whenever there was a speech to be made at a special event, she was always called upon.

I can recall Mom cooking many a meal for unexpected company. She always made everyone welcome in her home. To all of us she is a very special person.

In honour of her birthday, we are donating $50.00 to Promin.

We wish you much health and happiness.

Submitted by her daughter Iris Corrin

КВІТЕНЬ

УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР
(із Рідної Ниви 1997, УПЦК)

2.	1918	Помер письменник Іван Нечуй-Левицький
9.	1864	Народився поет Павло Грабовський
19.	1885	Помер історик Микола Костомаров
20.	1922	Помер композитор Кирило Стеценко
21.	1785	Заведення кріпацтва на Україні
22.	1910	Помер драматург і артист Марко Кропивницький
23.	1185	Похід на половців оспіваний у „Слові о полку Ігоревім".
25.	1622	Помер гетьман Петро Сагайдачний
25.	1913	Помер письменник Михайло Коцюбинський
26.	1742	Помер гетьман Пилип Орлик
26.	1945	Помер гетьман Павло Скоропадський
26.	1986	Трагедія Чорнобиля
29.	1918	Проголошення Павло Скоропадського гетьманом України

Бл. п. Ніна Вірстюк
Едмонтон, Альберта

В середу, 14-го січня цього року, на 73-му році земного життя в Едмонтоні, відійшла у вічність Ніна Вірстюк.

Бл. пам. Ніна Вірстюк народилася 9-го жовтня 1925 року в родині Олексія і Марії Стримиухо, в невеличкому селі на Сумщині, на східній Україні. Там вона росла, ходила до школи, допомагала родині по господарству аж поки не вибухнула друга світова війна.

Ніна була одна з тих українських жінок, у яких молодість була обкрадена другою світовою війною. Їй було лише 16 років, як вона була вивезена німцями до Німеччини на важку фізичну працю.

Так пройшло чотири роки в німецькій неволі, під час, яких вона не переставала мріяти про повернення на рідну землю до родини. Та не знала тоді, бл. п. Ніна, що її доля складеться інакше і, що не скоро повернеться на Батьківщину. У 1947 році виїзджає з Німеччини до Англії, де вона продовжує працювати, як швачка.

В 1949 році Ніна знайомиться з молодим хлопцем, Василем Вірстюком, і це їхнє знайомство довело їх під вінець 3-го лютого 1951 року. Молоде подружжя, шукаючи кращого життя в 1957 році переїхали з Англії до Канади, до Едмонтону.

По приїзді до Едмонтону, майже відразу стають активними членами при Українській Православній Катедрі св. Івана Хрестителя. А невдовзі Ніна вписується до Союзу Українок Канади, виконуючи різні

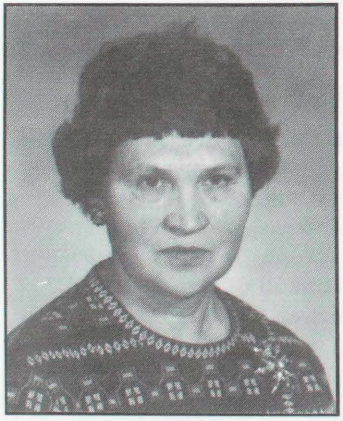

обов'язки стає активною членкою. Коли її запитували, які саме обов'язки вона виконувала, та вона відповідала, що всіх обов'язків не пам'ятає, бо працювала в Союзі Українок не заради грошей чи похвали.

За 25-літню сумлінну працю в Союзі Українок при катедрі Св. Івана Хрестителя була нагороджена грамотою. Минали роки, та Ніну не покидала мрія - відвідати родину на рідній Україні. І ось, нарешті, 1967 року, після 25-ти років розлуки з рідним краєм та родиною - ця мрія збулася. А вдруге, і востаннє вона відвідала рідний край з своїм чоловіком Василем, 2, 5 роки тому.

За останніх пару років їй докучали болі правої ноги, і лише 7 тижнів тому, як Ніна перенесла важку операцію - *Hip replacement*, після якої вона почувалася дуже добре. Ще зранку 14-го січна вона пройшла після операційну медичну перевірку, все ніби йшло, як може бути найкраще.

Та о другій годині по обіді, того ж дня, сталося те, чого ніхто не сподівався. Зупинилося серце Ніни і вона на очах свого чоловіка Василя спокійно відійшла з цього світу, залишаючи його у глибокому смутку, з яким бл. п. Ніна прожила 47 років; як також єдину сестру Варвару, та племінників і племінниць на Україні; кумів, приятелів та знайомих з якими жила і сходилася тут у цьому земному житті.

У вівторок 20-го січня, о 7-ій год. вечора, настоятель Української Православної Катедри св. Івана Хрестителя в Едмонтоні, прот. Степан Семотюк відслужив панахиду, а на другий день о 10-ій год. ранку, при великій кількості приятелів та знайомих, чин похорону вислужили прот. Степан Семотюк і о. Василь Сапига.

Тіло покійної похоронено на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні, гріб запечатав прот. Степан і всі проспівали „Вічная пам'ять".

Поминальна тризна, яка відбулася в авдиторії при катедрі св. Івана Хрестителя, була розпочата молитвою, проказаною о. василем, а присутні проспівали „Вічная пам'ять". Під час обіду, голова СУК п-ні Надія Гиманик розповіла про довголітню працю бл. пам. Ніни в СУК при катедрі св. Івана Хрестителя та склала щирі співчуття чоловікові, бл. п. Ніни, панові Василеві Вірстюкові. По закінченню поминального обіду прот. Степан Семотюк провів молитву, а всі присутні ще раз проспівали „Вічная пам'ять".

За ініціативою п. Василя Вірстюка, перед панахидою і чином Похорону, адвокат п. Петро Саварин і п-ні Віра Кунда, представники Альбертійського Товариства Збереження Української Культури, провели збірку на фонд „Чорнобильських Дітей" - $640.00. Всім жертводавцям щиросердечна подяка.

Нехай Всевишній Господь оселить душу спочилої Ніни де всі праведники спочивають, а канадська земля нехай буде їй пухом. Вічна їй пам'ять!

Добродійка Домка Сапига
В пам'ять дружини, пан Вірстюк пожертвував $100.00 на Промінь.

Forwarding a $100.00 donation to Promin in lieu of flowers for an everlasting wreath in memory of my dear mother, **Mary Kereliuk.**
Vichnaya Pamyat!

Victoria Kereluk
Saskatoon SK

Відділ ім. Лесі Українки в Венкувер, БК дарує $45.00 на нев'янучий вінок у світлу пам'ять слідуючих дорогих членок:
бл. пам. **Катерина Бабійчук**, яка упокоїлася 11-го березня, 1997 р.
бл. пам. **Стефанія Гунтей**, яка упокоїлася 9-го січна, 1998 р.
бл. пам. **Ольга Козій**, яка упокоїлася 21-го січня, 1998 р.
Вічна їм пам'ять!

Ольга Гавришок
Референтка Променя

Catherina "Katie" Franko of Yorkton entered into eternal rest Monday, February 10, 1998 at the age of 93. As an everlasting wreath in memory of our dear member a donation of $20.00 is made to the Promin Press Fund.
Vichnaya Pamyat!

Anna Hudema, President
Anne Saley, Promin Convener
UWAC Olena Pchilka Branch,
Yorkton SK

As an everlasting wreath for my dearly departed loved ones donating $50.00 to the Promin press fund.
Vichanya Pamyat!

Evangeline Kott
Shipman SK

UWAC Olha Basarab Branch in Calgary AB is sending a $50.00 donation in memory of **Theodosia F. Myketiak** who passed away July 16, 1996 and **Mary Kurczaba** who passed away March 16, 1997. These two women were pioneers who started the UWAC Olha Basarab Branch in Calgary AB.

Vichnaya Pamyat!

Doris M. Malenchuk

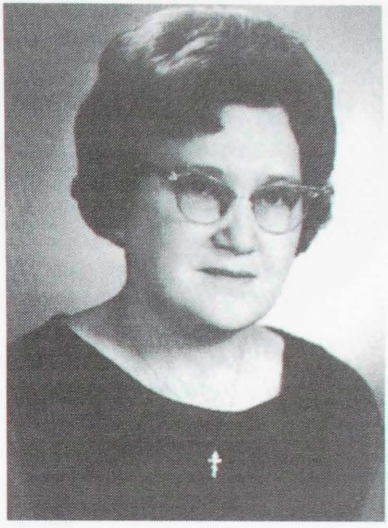

Добродійка Параскева Федак

В двадцять другу річницю упокоєння дружину, мами і бабуні добродійки **Параскеви Федак**, яка упокоїлася 19-го квітня, 1976 р. в місті Гамільтоні, Онтаріо, складаю пожертву в сумі $50.00 на журнал Промінь, як невянучий вінок у її пам'ять.
Вічна їй пам'ять!

† Митрополит Василій
Вінніпег, Манітоба

In memory of my dear beloved **mother**, who passed away at the age of 105 years young forwarding $50.00 to Promin as an everlasting wreath.

Laudie A. Collins
Calgary AB

В пам'ять бл. пам. **Марії Ґерич** із Судбурі, Онтаріо складаю $25.00 як нев'янучий вінок на її могилу.
Вічна їй пам'ять!

Олга Заверуха-Свинтух
Торонто, Онтаріо

Tatiana Tywoniuk
1906-1996

Tatiana Tywoniuk of Smoky Lake, Alberta, passed away on October 4, 1996 at the age of 90 years. She was survived by her loving husband, Alex, of Smoky Lake; two sons, Walter (Lucie) and Eugene (Elizabeth), all of Edmonton; grandsons Wade (Patrice) Teveniuk and Bradley (Susan) Tywoniuk, all of Edmonton; and great-grandson Matthew Tywoniuk of Edmonton. She was predeceased by her son Lawrence in 1949, her brother Roger Salyda (from Rycroft, AB), her brother Paul Salyda (from Moscow, Russia), and her sister Mary Huda (from Grand Prairie, AB).

Tatiana was born on January 10, 1906 in Lozy, Ukraine, to Wassily and Anna Salyda. In March, 1929, she married Alex Tywoniuk in Lozy. Two months later, Alex and Tatiana emigrated to Canada. They settled on a farm near Smoky Lake for three years. They moved into Smoky Lake in 1933. Alex became the town blacksmith, a trade he carried on for over sixty years. Tatiana became a member of the Ukrainian Women's Association of Canada in 1930 and was an active member all of her life. She and Alex were in the church choir and were active members of the Holy Ascension Ukrainian Greek Orthodox Church in Smoky Lake for over sixty years.

Tatiana was a wonderful cook. At Easter time, people would always ask which babkas were Tatiana's, because they were always the lightest and tastiest! Even in the last year of her life, though in failing health, she planted a huge garden with a great variety of vegetables. She always grew the biggest garlic and the best poppy seeds in town! She also did beautiful Ukrainian embroidery. An embroidery instructor once came to Tatiana for help with a special stitch!

She is very greatly missed by her family and friends. She was a very classy lady. May she long be remembered! Enclosed find a memorial donation for $50.00 to Promin.

Submitted by her niece, Pauline Parlee

Відділ ім. Княгині Ольги при Церкві Св. Михаїла в Едмонтон, Альберта дарує $50.00 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на свіжу могилу дорогої нашої членки бл. пам. **Катерини Семотюк**, яка упокоїлася 4-го січня, 1998 р. на 95-му році життя. Вічна їй пам'ять!

Ольга Стельмащук
Референтка Променя

My mother, **Maria Kostiw** (Grimsby, Ontario), started me with my first subscription of Promin many years ago and I've enjoyed reading each publication ever since. March 13, 1998 will be the ninth anniversary of my mother's passing and I'd like to honour this occassion by donating $30.00 to the Promin Press Fund in her memory. Vichnaya Pamyat!

Anna (Fay) Hemstead
Toronto, Ontario

СУК Відділ ім. Лесі Українки, Ту Гилс, Альберта дарує $50.00 на журнал Промінь як невянучий вінок в пам'ять довголітних членок бл. пам. **Софії Гриник і Марії Елков**. Родинам висловлюємо наше щире співчуття а покійним Вічная Пам'ять!

Елисавета Рибак, Голова
Софія Дмитрук, Референтка Променя

В світлу і незабутню пам'ять наших дорогих родичів:
бл. пам. **Анни Худчак (Матіовської)** і бл. п. **Василя Матіовського** складаємо скромну пожертву в сумі $40.00 на журнал Промінь. Мама відійшла у вічність 10-го квітня, 1995 р., а батько відійшов у вічність 21-го листопада, 1977 р.
Покійним родичам вічна пам'ять!

Діти
Дочки: Ольга Николаєшин і Євгенія Василилин
Сини: Олекса, Мирон, Павло, Зенко і Митро Матіовський з родинами.

В незабутню пам'ять батьків **Якова і Клавдії Випрук** і вихователів о. Др. **Володимира і добр. Леонії Слюзар**, складаю $50.00 на журнал Промінь.
Вічна їм пам'ять!

Галина Мельник-Марко з родиною
Торонто, Онтаріо

Замість квітів на могилу бл. пам. **Марії Чевжик,** СУК відділ ім. Лесі Українки, Вінніпег, Манітоба складає в її світлу пам'ять $25.00 на Промінь.
Вічна їй пам'ять!

Галина Майба, голова
Марія Коваленко, секретарка

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH **Phone: (416) 703-2752**
M. STECKO Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

Великодня Ніч

Неописно чудесна нічна картина Великодньої ночі біля церкви: церква в різнобарвному живому дюдському вінку; тисячі свічок палають над пасками, тисячі людей з сяючими від радости обличчями стоять густими лавами біля пасок; стриманий гомін-гул, мов у бджоляному вулику, ввесь час несеться в простори від церкви . . . Безсонна ніч, але всі бадьорі, веселі, свіжі, радісні . . . Не видно на обличчях ані втоми - спокій панує в душі кожного . . .

Але почався численний топіт ніг та веселий спів. Це урочистий вихід з церкви з плащеницею, хрестами, хоругвами, свічками, на чолі з священиком.

Тихо стало. Все замовкло . . . І враз почулось могутнє: „Христос Воскрес!" І цей могутній, живий, різнобарвний і картастий вінок-квітник навколо церкви ожив, сколихнувся, загомонів, зрадів . . .

Величний похід „обхождениє" - навколо черкви захопив собою тисячі людей . . . Тричі обходять церкву під спів переможного „Воскресення Твоє Христе-Спасе, анголі співають у небі . . ."

Потім поволі заходить цей численний люд у церкву й починається Великодня утреня . . . Після кількаденної мовчанки вперше заграли Великодні дзвони, сповістили всьому миру, що Христос Воскрес! . .

С. Килимник
з книжки „Український рік"

Воскресення

Дзвони грають зарання, бо зоря сходить рання,
Дзвони грають, вітають, бо зоря є ясна,
Дзвони грають зарання, від самого світання,
Дзвони грають, вітають, воскресає весна.

Дзвони б'ють без угаву, б'ють на радість, на славу,
Дзвони б'ють в п'янім герці, хоч замовкли, б'ють знов,
Дзвони б'ють без угаву, будять тишу імлаву,
Дзвони б'ють бо у серці воскресає любов.

Дзвони б'ють невгомонно, кличуть чудо містерії,
Дзвони б'ють срівнотонно, струмінь радісних слів,
Дзвони б'ють самодзвонно, бо це духа й матерії,
Дзвони б'ють, гармонійний воскресає двоспів.

Дзвони грають шовково, осяйно, барокково,
Дзвони грають, вся земля на привіт поспіша,
Дзвони грають шовково, будять сонячне слово,
Дзвони грають, бо моя воскресає душа.

Богдан Ігор Антонич
1933 р.

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from February 1 to February 28th, 1998. IN MEMORIUM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

UWAC St. Andrew's Branch, Edmonton AB	$250.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Waterford ON	$100.00
UWAC Aysham-Codette Branch	$75.00
Amelia Chucko, Vancouver BC	$60.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Vancouver BC	$50.00
Anne Melnyk, St. Catharines ON	$50.00
Mary Kenaschuk, Saskatoon SK	$50.00
Iris Corrin, Moose Jaw SK	$50.00
Helen Marianych, Tofield AB	$30.00
UWAC St. Olha Branch, Tolstoi MB	$25.00
Tetiana Lazarowich, Edmonton AB	$25.00
Anne Shwets, Dauphin MB	$25.00
Maria Juscenko, London ON	$20.00
Gloria Andreas, Surrey BC	$20.00
Greta Saranchuk, Taber AB	$20.00
Larysa Foty, Oakville ON	$20.00
Nina Kryworuchko, Mississauga ON	$20.00
Jean Zeltonoga, Los Angelea CA USA	$10.00
Anastasia Osystruk, Kamsack SK	$10.00
Lydia List, Windsor ON	$10.00
A. Wasyleczko, Montreal PQ	$10.00
Doris Sturby, Sudbury ON	$10.00
Luba Fedorenko, Etobicoke ON	$10.00
Natalia Douds, Oshawa ON	$10.00
Angie Dwernichuk, Chilliwack BC	$10.00
Maria Presunka, Dauphin MB	$10.00
Annie Horbay, Roblin MB	$10.00
Oksana Hunko, Montreal PQ	$10.00
Oksana Rusyn, Montreal PQ	$10.00
Anastasia Gerych, Two Hills AB	$10.00
Mary Pizak, Niagara Falls ON	$10.00
Luba Yankowich, Toronto ON	$10.00
Anna Prokopuk, Montreal PQ	$5.00
Natalia Romanyshyn, Montreal PQ	$5.00
A. Boychuk, Weston ON	$5.00
Nadia Peniuk, Hamilton ON	$5.00
Vera Jereniuk, Edmonton AB	$5.00
Dobr. Anastasia Minenko, Winnipeg MB	$5.00
Pauline Hackman, Kelowna BC	$5.00
Anastasia Pisockyj, Etobicoke ON	$5.00
Ksenia Pukas, Montreal PQ	$5.00
Olga Dery, Montreal PQ	$5.00

Total PRESS FUND donations	$1,130.00
IN MEMORIUM donations for February	$730.00

DEAR SUBSCRIBERS and SUPPORTERS!

We wish to extend our sincerest thanks for all of your subscription renewals, new subscriptions and donations! We are receiving more and more each month. In the interest of time and cost efficiency, please indicate, with your payment, whether or not you wish to receive a receipt. Otherwise, receipts will be officially documented with our office, but will not be forwarded to you. The updated expiry date of your subscription is included on your Promin address label. In January alone we mailed over 120 receipts, incurring over $50 in postage. We are pleased to mail your receipts at your request. Thank you for your consideration.

Promin Administration

ДОРОГІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ і ЖЕРТВОДВЦІ!

Щиро дякуємо Вам за всі нові і відновлені передплати і також за Ваші щедрі пожертви, які кожного місяця збільшуються. Пожертви поміщені в журналі а змінина дата терміну Вашої передплати появляється на наліпці журналу. З приводу того, що висилка поквітовань займає дуже багато часу і разом з тим з певними видатками, від цього часу будемо тільки висилати поквітування до тих, що висловлять в своїх листах це бажання. Як звичайно всі поквітування будуть зберігатися на складі в Адміністрації. Минулого місяця ми вислали 120 поквітовань, що коштувало о коло $50.00 тільки за поштові значки, не включаючи інші пов'язані кошта як конверти, тощо. Дякуємо наперед за Ваше розуміння.

Адміністрація Променя

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7
1-Dec-97